

РЕШЕНИЕ

№ 21697

гр. София, 24.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав, в
публично заседание на 18.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **2279** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс, във връзка с чл. 112, ал. 1, т. 4 от Закона за здравето /ЗЗ/.

Образувано е по жалба, уточнена с молба от 22.04.2025г на Б. К. И. срещу Експертно решение на НЕЛК № 00026 от зас.009 от 6.02.2025г. с което се потвърждава ЕР на ТЕЛК № 00676 от зас. 170 от 26.11.2024г В ЧАСТТА по оценката, че е работоспособен.

Жалбоподателят излага съображения за незаконосъобразност на решението в оспорената му част, тъй като неправилна била оценката на временната работоспособност и отказано продължаването ѝ.Предстояла му операция, поради което следвало да получи временна нетрудоспособност. Моли съда да отмени решението на НЕЛК.

Ответникът - Национална експертна лекарска комисия в писмена молба оспорва жалбата и твърди, че с оглед че не е извършено оперативно лечение, не са регистрирани субективни оплаквания лицето е работоспособно. След евентуална операция щял да получи временна неработоспособност.Претендира юриск.възнаграждение.

Заинтересованите страни не вземат становище по жалбата.

СГП, редовно уведомена, не изпраща представител и не участва в процеса.

Административен съд-София-град след като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С ЕР на ТЕЛК № 00676 от зас. 170 от 26.11.2024г въз основа на преглед по документи на Б. К. И. е дадена оценка „работоспособен“. Посочено е , че лицето е било в отпуск по болест от 21.09. 2024 до 14.10.2024г.

Посоченото ЕР на ТЕЛК е обжалвано от Б. К. И. с жалба № 1176 от 2.12.2024г , тъй като

не е съгласен с дадената му оценка, че е работоспособен. Към жалбата са приложени 2 епикризи от УМБАЛСМ „Пирогов“ с № ИЗ 45199 дата на постъпване от 14.10.2024г и изписване 18.10.2024г в която е констатирано, че лицето е временно нетрудоспособен и № ИЗ 48112 с дата на постъпване 30.10.2024г и дата на изписване 1.11.2024г., видно от която на лицето е извършена оперативна процедура на бъбрека, като е дадена терапия за вкъщи.

След преглед на приложените в медицинското досие медицински и други документи и тези приложени към жалбата, НЕЛК с оспореното решение е потвърдила решението на ТЕЛК с мотиви, че не е извършено дефинитивно оперативно лечение и не са регистрирани субективни оплаквания за което не следва продължаване на временната неработоспособност.

Към жалбата въз основа на която е образувано делото е приложена и Епикриза № ИЗ 1366 дата на постъпване 9.01.2025г и изписване 13.01.2025г в която е констатирано, че лицето е временно нетрудоспособно.

При така установените факти, като извърши по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК цялостна проверка за законосъобразност на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, Административен съд София – град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в законния срок от активно легитимирано лице, имащо правен интерес да оспори процесното експертно решение, което представлява подлежащ на съдебно обжалване индивидуален административен акт.

Решенията на органите на експертизата имат двойствен характер – от една страна те са индивидуални административни актове, а от друга страна са експертни медицински заключения.

Обжалваното решение на НЕЛК е издадено от компетентен орган съгласно императивната разпоредба на чл. 49, ал. 1 от Правилника за устройство и организация на работата на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертизи /ПУОРОМЕРКМЕ/ - специализиран състав по хирургични, ортопедични и очни болести, определен съобразно водещата диагноза. В оспорваното решение на НЕЛК са описани причините поради които се потвърждава ЕР на ТЕЛК и се потвърждава, че лицето е работоспособно. Не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са самостоятелно основание за отмяна на процесното решение на НЕЛК в обжалваната част, с оглед установеното разбиране, че съществено нарушение е налице само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган.

Оспорваното решение на НЕЛК е постановено по документи. С него се проверява законосъобразност дали в действителност лицето е работоспособно, тоест налице ли са основания за продължаване временната неработоспособност. Това кореспондира с регламентираното в чл. 50, ал. 1 от ПУОРОМЕРКМЕ според който Националната експертна лекарска комисия се произнася въз основа на медицинската и друга документация, както и въз основа на информацията в електронните здравни записи на лицата в Националната здравноинформационна система.

Основният спорен въпрос по делото свързан с преценка материалната законосъобразност на акта, е доколко здравословното състояние на Б. К. обосновава временна неработоспособност.

В случая НЕЛК се е произнесла въз основа както на медицинската документация съдържаща се в медицинското досие на лицето, така и въз основа на приложените към жалбата срещу ЕР на ТЕЛК две епикризи от УМБАЛСМ „Пирогов“ с № ИЗ 45199 дата на постъпване от 14.10.2024г и изписване 18.10.2024г в която е констатирано, че лицето е временно нетрудоспособно и № ИЗ 48112 с дата на постъпване 30.10.2024г и дата на изписване 1.11.2024г.,

видно от която на лицето е извършена оперативна процедура на бъбрека, като е дадена терапия за вкъщи.

Въпреки посоченото в първата епикриза, че лицето е временно нетрудоспособно и във втората, че е извършена оперативна процедура на бъбрека, НЕЛК е потвърдила решението на ТЕЛК с мотиви, че не е извършено дефинитивно оперативно лечение и не са регистрирани субективни оплаквания за което не следва продължаване на временната неработоспособност. Не става ясно, вкл. и от документите по преписката на какво основание извежда тези изводи, които противоречат на удостовереното в епикризите. НЕЛК не е изложила конкретни съображения поради които не възприема, че лицето е временно нетрудоспособно /посочено в първата епикриза/ и , че му е извършена оперативна процедура на бъбрека /по втората епикриза/. Мотивите на НЕЛК противоречат на епикризите.

Легалната дефиниция на понятието „временна неработоспособност“ е дадено в § 1 т.34 от ДР на ЗЗдравето, като съвпада с указаното в чл.6, ал.1 от НМЕ в приложимата редакция според който "Временна неработоспособност" е състояние, при което осигуреното лице не може или е възпрепятствано да работи поради: остро, подостро или обострено хронично общо заболяване; злополука; професионална болест; лечение в чужбина; санаторно-курортно лечение; належащ медицински преглед или изследване; карантина; отстраняване от работа по предписание на здравните органи; гледане на болен или на карантинен член от семейството; належащо придружаване на болен член от семейството за медицински преглед; изследване или лечение в същото или в друго населено място, в страната или в чужбина, бременност и раждане; гледане на здраво дете, до 12-годишна възраст, върнато от детско заведение или училище, поради карантина на заведението или на училището, или на отделна група или клас в него, или поради карантина на детето. Според чл.6, ал.2 от НМЕ отпускът поради временна неработоспособност се оформя с болничен лист по образец, утвърден с акта на Министерския съвет по чл. 103а от Закона за здравето.

От така дадената дефиниция следва, че не само извършена операция е основание за признаване временна неработоспособност. Т. е и състояние при което лицето е възпрепятствано да работи поради остро, подостро или обострено хронично общо заболяване , от каквото жалбоподателят несъмнено страда. Няма изложени мотиви, нито в оспорения акт, нито такива може да се изведат от документите по преписката, защо НЕЛК въпреки заболяването на лицето е възприела, че е работоспособно. Работоспособността му е обоснована само с липса на дефинитивно оперативно лечение /противно на удостовереното в епикриза № ИЗ 48112 / и с липсата на субективни оплаквания /противно на удостовереното в епикриза № ИЗ 45199, че е временно нетрудоспособен/.

В подкрепа на доводите, че след решението на ТЕЛК от 26.11.2024г и преди издаване процесното решение на НЕЛК от 6.02.2025г с което решението на ТЕЛК е потвърдено в частта за оценката за работоспособността, продължава да страда от заболяване, обосноваващо временната му неработоспособност, жалбоподателят е представил Епикриза № ИЗ 1366 с дата на постъпване 9.01.2025г и изписване 13.01.2025г в която е констатирано, че лицето е временно нетрудоспособно. Клиничната симптоматика е продължила и към посочения момент, състоянието на Б. К. обуславя временна неработоспособност, изрично констатирано в тази епикриза. Епикриза № ИЗ 1366 дата на постъпване 9.01.2025г и изписване 13.01.2025г в която е констатирано, че лицето е временно нетрудоспособно не е обсъждана от НЕЛК. Дори и същата да не е била приложена към жалбата на лицето срещу ЕР на ТЕЛК, то по арг. от чл. чл. 50, ал. 1 in fine от ПУОРОМЕРКМЕ според който Националната експертна лекарска комисия се произнася въз основа на медицинската и друга документация, както и въз основа на информацията в

електронните здравни записи на лицата в Националната здравноинформационна система е следвало да бъде съобразена при постановяване на процесното решение. Епикризата е част от информацията в електронните здравни записи на лицата в Националната здравноинформационна система. Ако НЕЛК беше извършила справка в електронните здравни записи на лицата в Националната здравноинформационна система, в частност на Б. К. И., то щеше да се запознае с Епикриза № ИЗ 1366 дата на постъпване 9.01.2025г и изписване 13.01.2025г в която е констатирано, че лицето е временно нетрудоспособно . Тази епикриза съпоставена с другите две и документите съдържащи се в МЕД на лицето биха обосновавали друг извод, а именно, че здравословното състояние на Б.И. обосновава временна неработоспособност, респ. необходимост от продължаване временната неработоспособност. Установеното на база документите по преписката , вкл и на база информацията в електронния здравен запис на лицето в Националната здравноинформационна система дават утвърдителен отговор за наличие на заболяване, обосноваващо състояние на временна неработоспособност по см на § 1 т.34 от ДР на ЗЗдравето, което съвпада с указаното в чл.6, ал.1 от НМЕ. Според съда наличните епикризи от УМБАЛСМ „Пирогов“ с № ИЗ 45199 дата на постъпване от 14.10.2024г и изписване 18.10.2024г в която е констатирано, че лицето е временно нетрудоспособно , № ИЗ 48112 с дата на постъпване 30.10.2024г и дата на изписване 1.11.2024г., видно от която на лицето е извършена оперативна процедура на бъбрека, като е дадена терапия за вкъщи и Епикриза № ИЗ 1366 дата на постъпване 9.01.2025г и изписване 13.01.2025г в която е констатирано, че лицето е временно нетрудоспособно са достатъчни да разколебаят извода на НЕЛК , че лицето е работоспособно. С оглед това, има неяснота относно мотивите довели до издаване на процесното решение. Крайният извод на НЕЛК противоречи на удостовереното в документите по преписката. На практика липсват документи относими към поддържаната от ответника работоспособност на лицето, което води и до невъзможност съдът да прецени какви точно факти са довели до издаване на решението на НЕЛК.Изложените от НЕЛК обстоятелства че не е извършено дефинитивно оперативно лечение и не са регистрирани субективни оплаквания за което не следва продължаване на временната неработоспособност са в противоречие с медицинската документация по делото. Епикризата № 1366 с дата на постъпване 9.01.2025г и дата на изписване 13.01.2025г в която изрично е констатирана временна нетрудоспособност /преди издаване процесното решение на НЕЛК от 6.02.2025г/ категорично сочи на липса на възстановяване на работоспособността. В решението на НЕЛК относно оценката на работоспособността не е ясно отразено здравословното състояние на Б. И..

По арг от чл. 142 ал.1 АПК съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. Към датата на издаване решението на НЕЛК не са съобразени всички документи относими към здравословното състояние на лицето. Горестоящият административен орган НЕЛК не е отчел цялата налична по делото документация, в т.ч. и съдържащата се в електронния здравен запис на лицето в Националната здравноинформационна система /чл. 50 ал.1 in fine ПУОРОМЕРКМЕ / в която се съдържа информация за заболяването, като се е произнесъл, в противоречие с обстоятелствата по преписката и без да изясни напълно спорните обстоятелства, поради което решението му в тази част е необосновано и несъобразено с материалноправните разпоредби. Това от своя страна намира отражение и върху постановления административен акт, тъй като същият не отразява обективното състояние на жалбоподателя. Съотнасяйки релевантната правна рамка към установената фактическа обстановка съдът приема, че по делото са налице достатъчно данни въз основа на които да се направи извод, че лицето Б. И. е било в състояние на временна неработоспособност по смисъла на чл. 6, ал. 1 от НМЕ към датата на издаване на процесното

решение на НЕЛК.

Оспореният административен акт не е съобразен с материалноправните разпоредби. Налице е основание по чл. 146, т. 4 от АПК за отмяна на административния акт. Тъй като изследването на спорния въпрос е изцяло в компетентността на определения в чл. 103, ал. 2 от ЗЗ орган, преписката следва да бъде върната на ответника в условието на чл. 173, ал. 2 от АПК за ново произнасяне, при съобразяване на изложените в мотивите на съдебното решение указания по прилагането на закона.

Относно разноските: С оглед изхода на спора, на ответника не следва да се присъжда юриск. възнаграждение. Жалбоподателят не претендира разноски.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, във връзка с чл. 173, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Експертно решение на НЕЛК № 00026 от зас.009 от 6.02.2025г. с което се потвърждава ЕР на ТЕЛК № 00676 от зас. 170 от 26.11.2024г В ЧАСТТА по оценката, че Б. К. И. е работоспособен.

ИЗПРАЩА преписката на НЕЛК за ново произнасяне в срок от 14 дни от влизане в сила на съдебното решение, съобразно указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона, дадени в това решение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от съдебния акт да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: